

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 12 kwietnia 2022 r.

Pozycja 86

POSTANOWIENIE z dnia 26 stycznia 2022 r. Sygn. akt Ts 223/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Zielonacki,

po wstępnym rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 26 stycznia 2022 r., skargi konstytucyjnej M.M. o zbadanie zgodności:

art. 116 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137 poz. 926, ze zm.) w związku z art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 21 poz. 86, ze zm.) w zakresie, w jakim „ustanawiają odpowiedzialność osoby trzeciej – członka zarządu za podatek dochodowy od osób prawnych od dochodu, który został przez podatnika wypracowany w czasie, gdy członek zarządu nie pełnił jeszcze funkcji w zarządzie spółki”, z art. 64 ust. 1-3 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej z 20 sierpnia 2021 r., wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 23 sierpnia 2021 r. (data nadania), M.M. (dalej: skarżący), reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru, zarzucił niezgodność art. 116 § 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137 poz. 926, ze zm.; dalej: o.p.) w związku z art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. Nr 21 poz. 86, ze zm.; dalej: u.p.d.o.p.) w zakresie, w jakim „ustanawiają odpowiedzialność osoby trzeciej – członka zarządu za podatek dochodowy od osób prawnych od dochodu, który został przez podatnika wypracowany w czasie, gdy członek zarządu nie pełnił jeszcze funkcji w zarządzie spółki”, z art. 64 ust. 1-3 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Skarga konstytucyjna została wniesiona w związku z następującym stanem faktycznym:

Decyzją z 27 listopada 2019 r. (nr: [...]) Naczelnik Urzędu Skarbowego w S. orzekł o odpowiedzialności podatkowej skarżącego, jako byłego wiceprezesa zarządu Sp. z o.o. w likwidacji, solidarnie z prezesem zarządu – za zobowiązania podatkowe tej spółki z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych za 2013 r., za odsetki za zwłokę od tej zaległości

i odsetki od niezapłaconej w terminie zaliczki na podatek dochodowy od osób prawnych za grudzień 2013 r.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało utrzymane w mocy decyzją Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w B. z 5 marca 2020 r. (nr [...]).

Wnieiona przez skarżącego skarga od decyzji organu odwoławczego została oddalona przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w B. wyrokiem z 5 października 2020 r. (sygn. akt [...]). W uzasadnieniu tego orzeczenia wyjaśniono, że skarżący – jako członek zarządu – nie wystąpił we właściwym czasie z wnioskiem o ogłoszenie upadłości spółki lub o wszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości, wobec czego nie zaistniała przesłanka ekskulpacyjna, o której mowa w art. 116 § 1 pkt 1 o.p.

Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 kwietnia 2021 r. (sygn. akt [...]) skarga kasacyjna skarżącego od powyższego orzeczenia została oddalona.

2. Kwestionowanemu w skardze konstytucyjnej art. 116 § 1 i 2 o.p. w związku z art. 17 ust. 5 u.p.d.o.p. skarżący zarzucił naruszenie prawa „do ochrony praw majątkowych” oraz prawa „do równej ich ochrony w kontekście klauzuli limitacyjnej” przez to, że przepisy te „ustanawiają odpowiedzialność osoby trzeciej – członka zarządu za podatek dochodowy od osób prawnych od dochodu, który został przez podatnika wypracowany w czasie, gdy członek zarządu nie pełnił jeszcze funkcji w zarządzie spółki” (s. 1 skargi).

3. Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 23 września 2021 r. skarżący – na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393) – został wezwany do usunięcia braku formalnego skargi konstytucyjnej przez udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia wskazanego w skardze jako ostateczne.

Odpis powyższego zarządzenia został doręczony pełnomocnikowi skarżącego 28 września 2021 r.

W piśmie procesowym z 28 września 2021 r., sporządzonym przez pełnomocnika oraz wniesionym do Trybunału 5 października 2021 r. (data nadania), skarżący wykonał zarządzenie Prezesa Trybunału, przedkładając poświadczoną za zgodność z oryginałem kserokopię koperty listu poleconego wraz z numerem przesyłki i wydrukiem z portalu Poczty Polskiej „Śledzenie przesyłek”.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: uotpTK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. Trybunał stwierdza, że analizowana skarga spełnia przesłanki warunkujące przekazanie jej do rozpoznania merytorycznego. Została ona bowiem sporządzona w imieniu skarżącego przez adwokata (art. 44 ust. 1 uotpTK), a skarżący:

– wyczerpał przysługującą mu drogę prawną (art. 77 ust. 1 uotpTK), ponieważ wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 kwietnia 2021 r. (sygn. akt [...]) jest prawomocny i niezaskarżalny;

– dochował przepisanego, trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi konstytucyjnej (art. 77 ust. 1 uotpTK), ponieważ odpis wskazanego wyżej orzeczenia został doręczony pełnomocnikowi skarżącego 24 maja 2021 r., zaś skarga została wniesiona do Trybunału 23 sierpnia 2021 r.;

- prawidłowo określił przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 uotpTK);
- wskazał, które konstytucyjne prawa i wolności oraz w jaki sposób – jego zdaniem – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 uotpTK);
- przedstawił stosowne uzasadnienie sformułowanych przez nią zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 uotpTK).

3. Trybunał stwierdza także, że sformułowane w skardze zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 uotpTK, co uzasadnia ich rozpatrzenie merytoryczne po uzyskaniu stanowisk pisemnych od pozostałych uczestników postępowania.

W tym stanie rzeczy – na podstawie art. 61 ust. 2 uotpTK – postanowiono jak w sentencji.